

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 62/11
31.08.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Т, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 651/11 од 11.08.2011. године, подигнутом против правноснажних решења Основног суда у Параћину Ки број 275/11 од 15.07.2011. године и Кв број 394/11 од 25.07.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 31.08.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 651/11 од 11.08.2011. године подигнут против правноснажних решења Основног суда у Параћину Ки број 275/11 од 15.07.2011. године и Кв број 394/11 од 25.07.2011. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем истражног судије Основног суда у Параћину Ки број 275/11 од 15.07.2011. године, на основу члана 145. став 2. ЗКП-а укинут је притвор према окривљеном Д.Т. одређен решењем истражног судије Основног суда у Параћину Ки број 275/11 од 19.04.2011. године и продужен решењима већа Основног суда у Параћину Кв 261/11 од 18.05.2011. године и Кв 306/11 од 16.06.2011. године, због истека рока трајања притвора, те је одлучено да се окривљени има одмах пустити на слободу.

Решењем Основног суда у Параћину Кв 394/11 од 25.07.2011. године одбијена је, као неоснована жалба, Основног јавног тужиоца у Параћину изјављена против решења истражног судије Основног суда у Параћину Ки број 275/11 од 15.07.2011. године.

Против ових решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 6. ЗКП-а са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева утврди да је наведеним решењима начињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 6. ЗКП-а у корист окривљеног, јер је од стране истражног судије, што је и потврђено од стране КВ већа истог суда Основног суда у Параћину, укинут притвор окривљеном упркос непостојању сагласности Основног јавног тужиоца у Параћину, као и да је одлуку требало да донесе Апелациони суд у Крагујевцу.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у одсуству обавештених Републичког јавног тужиоца, браниоца окривљеног, адвоката Д.Ж.Б. и окривљеног који није могао бити обавештен на адреси из списка предмета, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода и предлога изнетих у захтеву нашао:

Захтев је неоснован.

Врховни касациони суд налази да се неосновано захтевом за заштиту законитости указује да су побијана решења донета уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 6. ЗКП-а.

Наиме, из списка предмета произлази да се против окривљеног Д.Т. пред Основним судом у Параћину спроводи истрага због постојања основане сумње да је извршио продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ-а и др, да је против окривљеног решењем истражног судије Основног суда у Параћину Ки 275/11 од 19.04.2011. године одређен притвор у трајању од 30 дана који је два пута продужаван за по месец дана решењима КВ већа истога суда број Кв 261/11 од 18.05.2011. године и Кв 306/11 од 16.06.2011. године, да се затим Основни јавни тужилац у Параћину дописом Кт 394/11 од 11.07.2011. године, изјаснио да није сагласан да се окривљеном укине притвор с`обзиром да и даље постоје особите околности због којих му је притвор био и одређен, након чега је по истеку рокова из члана 144. став 1. и 2. ЗКП-а, истражни судија Основног суда у Параћину у смислу члана 144. став 3. ЗКП-а поднео образложен предлог Вишем суду у Јагодини да се окривљеном из важних разлога продужи притвор. Надаље, из списка предмета се утврђује да је Виши суд у Јагодини вратио списе предмета Основном суду у Параћину уз допис од 13.07.2011. године, без одлуке о притвору, са образложењем да о продужењу притвора одлучује веће првостепеног суда из члана 24. став 6. ЗКП-а, након чега је истражни судија Основног суда у Параћину донео решење Ки број 275/11 од 15.07.2011. године којим је на основу члана 145. став 2. ЗКП-а укинут притвор окривљеном из разлога како то стоји у образложењу да више не постоји законска могућност за његово даље продужавање, те да је „КВ“ веће истог суда одлучујући о жалби Основног јавног тужиоца у Параћину изјављеној против првостепеног решења исту одбило као неосновану.

Одредбом члана 144. став 1. ЗКП-а прописано је да се на основу решења истражног судије окривљени може задржати у притвору највише месец дана од дана лишења слободе, а став 2. истог члана одређује да се по одлуци већа (члан 24. став 6. ЗКП-а) притвор може продужити за највише два месеца, а ако се поступак води за кривично дело за које се може изрећи казна затвора преко пет година или тежа казна и сагласно ставу 3. члана 144. ЗКП-а, веће непосредно вишег суда може, на образложен предлог истражног судије или јавног тужиоца, из важних разлога продужити притвор највише за још три месеца.

Надаље, сагласно одредби члана 145. став 2. ЗКП-а истражни судија доноси одлуку о укидању притвора када истекне рок трајања притвора.

У конкретном случају, правилно је окривљеном од стране истражног судије Основног суда у Параћину решењем Ки 275/11 од 19.04.2011. године одређен притвор који је потом „КВ“ веће истога суда продужило решењима Кв 261/11 од 18.05.2011. године и Кв 306/11 од 16.06.2011. године, у смислу члана 144. став 2. ЗКП-а. Правилно је поступио истражни судија и када је пре истека рока трајања притвора у смислу члана 144. став 3. ЗКП-а затражио продужење притвора, међутим погрешно је то затражио од ненадлежног суда (грешком доставио списе предмета Вишем суду у Јагодини који је, с`обзиром да је нашао да није надлежан за одлучивање о продужењу притвора требало списе предмета да достави Апелационом суду у Крагујевцу, као надлежном, а не да их врати „КВ“ већу првостепеног суда, јер оно није надлежно да, по протеклу рокова из члана 144. став 1. и 2. ЗКП-а, продужи притвор на основу члана 144. став 3. ЗКП-а).

У таквој процесној ситуацији, имајући у виду да је истражни судија о притвору одлучивао 15.07.2011. године, а да је рок трајања притвора истицао 16.07.2011. године (без означавања часа његовог истицања), истражни судија је, у смислу члана 145. став 2. ЗКП-а, одлучујући о притвору исти укинуо због истека рока трајања притвора.

Дакле, у тој процесној ситуацији, истражни судија није нашао да су престали разлози због којих је притвор окривљеном био одређен, а потом и продужаван када би, због несагласности тужиоца, евентуално, морао затражити одлуку „КВ“ већа у смислу члана 145. став 1. ЗКП-а, већ је одлуку о укидању притвора донео сматрајући да је истекао рок трајања притвора. Самим тим, доносећи наведену одлуку – решење, по наведеном основу, истражни судија је искористио законско овлашћење које му даје члан 145. став 2. ЗКП-а, па су у том смислу неосновани наводи захтева за заштиту законитости да је на тај начин повређена одредба члана 368. став 1. тачка 6. ЗКП-а, са образложењем да је наведено решење у тој процесној ситуацији донео ненадлежан суд.

Сасвим је друго питање, што није предмет овог захтева за заштиту законитости и по ком законском основу исти није ни подигнут, да ли је истражни судија приликом рачунања рока трајања притвора повредио одредбе члана 183. ЗКП-а о рачунању рокова код примене члана 145. став 2. ЗКП-а, јер се, при решавању о захтеву за заштиту законитости овај суд, у смислу члана 423. став 1. ЗКП-а, морао ограничити само на испитивање оних повреда закона на које се јавни тужилац позива у свом захтеву, па самим тим о наведеној повреди закона Врховни касациони суд није ни могао одлучивати.

Пошто је истражни судија донео решење о укидању притвора на основу члана 145. став 2. ЗКП-а, то је за одлучивање о жалби на такво решење истражног судије у смислу члана 24. став 6. ЗКП-а надлежно „КВ“ веће надлежног суда, као што је и поступљено у конкретном случају, па ни приликом доношења наведеног решења Основног суда у Параћину Кв. бр. 394/11 од 25.07.2011. године, није повређена одредба члана 368. став 1. тачка 6. ЗКП-а.

Оценивши из свих напред изнетих разлога да је захтев за заштиту законитости неоснован, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 424. ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Весна Веселиновић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.